RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2709/77

af 28. november 1977

om fastsættelse af toldpræferencer for rå eller ufabrikerede tobakssorter, henhørende under pos. 24.01 A ex II i den fælles toldtarif, til fordel for udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1), og

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved den fælles hensigtserklæring om udvikling af handelsforbindelser med Sri Lanka, Indien, Malaysia, Pakistan og Singapore (3) har Fællesskabet erklæret sig rede til at søge egnede løsninger på de problemer, der måtte opstå på det handelsmæssige område for de nævnte lande og for de udviklingslande, der er beliggende i samme geografiske område;

rå eller ufabrikeret tobak af andre sorter end Virginia, henhørende under toldposition 24.01 A ex II, er, navnlig for Indonesien, en vigtig eksportvare; ordningen med generelle toldpræferencer kan løse problemerne i forbindelse hermed, og det vil derfor være hensigtsmæssigt at lade disse tobakssorter være omfattet af den generelle præferenceordning;

Det europæiske økonomiske Fællesskab har inden for rammerne af UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1—24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der er omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af det faste element, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af den fælles told — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger; der bør dog dels på grund af tobakssektorens følsomhed i almindelighed, dels på grund af nødvendigheden af at sikre de associerede landes og AVS-staternes interesser på dette område, fastsættes en særlig ordning for de omhandlede rå eller ufabrikerede tobakssorter, som består i nedsættelse af den told, der anvendes på disse varer inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent;

det omhandlede tilbud indeholder en klausul, som fastslår, at Fællesskabet har fremsat dette tilbud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og vil gøre en tilsvarende indsats i så henseende; desuden fremgår det særlig af de afgørelser, der er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud, samtidig med at det er af midlertidig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere helt eller delvis kan trækkes tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige tilstande, som måtte opstå i AVS-staterne som følge af anvendelse af den generelle præferenceordning;

på konferencen mellem stats- eller regeringscheferne fra De europæiske Fællesskabers medlemsstater og tiltrædende lande, som blev afholdt i Paris den 19.—21. oktober 1972, blev Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne desuden opfordret til gradvis at iværksætte en samlet politik for udviklingssamarbejde på verdensomspændende plan, som især skal medføre en forbedring af de generelle toldpræferencer med det formål at tilvejebringe en jævn vækst i indførselen af forarbejdede varer fra udviklingslandene;

toldpræferencer har været anvendt siden anden halvdel af 1971; for visse tobakssorter har den nævnte toldpræferenceordning imidlertid været anvendt siden 1974, og det synes hensigtsmæssigt at anvende denne ordning også for tobakssorter henhørende under toldposition 24.01 A ex II;

Fællesskabet bør derfor for året 1978 åbne et fællesskabstoldkontingent for den omhandlede rå eller ufabrikerede tobak af andre sorter end Virginia med oprindelse i de i bilaget opregnede lande og territorier inden for 2 500 tons og til en told på 7 % med en opkrævning af mindst 33 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt og højst 45 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt;

(1) EFT nr. C 266 af 7. 11. 1977, s. 16.
(2) Udtalelse afgivet den 26.—27. 10. 1977 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 195.

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten (1), anvendes den generelle toldpræferenceordning i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

dette toldkontingent bør forbeholdes varer med oprindelse i de omhandlede lande og territorier; begrebet »varer med oprindelsesstatus« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varers oprindelse« (2); afskrivninger på et indførselsloft skal ske, efterhånden som de omhandlede tobakssorter forevises i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat; denne forvaltning må rumme mulighed for genindførelse af toldafgifter, når det nævnte fællesskabsloft er nået;

denne forvaltning kræver et meget nært og særlig hurtigt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge afskrivningerne med hensyn til loftet og underrette medlemsstaterne herom; dette samarbejde skal være så meget desto snævrere, som det er nødvendigt, at Kommissionen kan tage passende forholdsregler for at genindføre toldafgifter, når loftet er nået;

der bør fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt at undgå enhver alvorlig forstyrrelse i et område inden for den økonomiske aktivitet i Fællesskabet og med henblik herpå at bemyndige Kommissionen til delvis eller fuldstændig at genindføre opkrævning af told for at undgå en sådan forstyrrelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar og indtil den 31. december 1978 suspenderes satserne i den fælles toldtarif for rå eller ufabrikeret tobak af andre sorter end Virginia, henhørende under toldposition 24.01 A ex II, til 7 % med en opkrævning af mindst 33 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt og højst 45 regningsenheder pr. 100 kilogram nettovægt.

2. Denne suspension er forbeholdt varer med oprindelse i de lande og territorier, som er opregnet i bilaget.

Dog kan indførsler, som allerede er fritaget for toldafgifter ifølge en anden toldpræferenceordning, indrømmet af Fællesskabet, ikke afskrives på det i stk. 3 nævnte loft.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelsesstatus« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

3. Med forbehold af artikel 2 og artikel 4 gælder denne suspension for de omhandlede tobakssorter inden for et fællesskabsloft på 2 500 tons.

Artikel 2

Når det i artikel 1, stk. 3, fastsatte loft for indførslerne til Fællesskabet af varer med oprindelse i alle de lande og territorier, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, er nået på fællesskabsniveau, kan opkrævning af toldafgifter genindføres på et hvilket som helst tidspunkt for indførsel af de omhandlede tobakssorter fra alle de pågældende lande indtil slutningen af den i artikel 1, stk. 1, omhandlede periode.

Artikel 3

1. Den faktiske afskrivning på fællesskabsloftet for indførslerne af de omhandlede tobakssorter foretages, efterhånden som disse forevises i tolden med angivelse til fri omsætning og vedlagt et oprindelsescertifikat i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede regler.

2. En vare kan kun afskrives på lofter, hvis det i stk. 1 omhandlede oprindelsescertifikat forevises inden datoen for genindførelse af opkrævning af told.

3. Den faktiske udnyttelsesgrad af loftet konstateres på fællesskabsplan på grundlag af indførsler, som er afskrevet på de i stk. 1 og 2 fastlagte betingelser.

Artikel 4

1. Kommissionen træffer i snævert samarbejde med medlemsstaterne alle passende forholdsregler for at sikre anvendelsen af de foranstående bestemmelser.

2. Kommissionen genindfører ved forordning opkrævning af toldafgifter over for alle de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lande og territorier på de i artikel 2 fastsatte betingelser.

Artikel 5

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler af de pågældende varer, som faktisk er afskrevet på det i artikel 1, stk. 3, omhandlede loft, både i værdi, udtrykt i regningsenheder, og i mængde, udtrykt i ton.

(1) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.
(2) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

Artikel 6

Når varer, der omfattes af den i artikel 1 fastsatte ordning, indføres i Fællesskabet til sådanne priser, at det medfører eller truer med at medføre alvorlig skade for Fællesskabets producenter af lignende varer eller direkte konkurrerende varer, kan opkrævning af told genindføres helt eller delvis for de pågældende varer over for det eller de lande eller territorier, som er årsag til denne skade. Sådanne foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trussel om alvorlig skade, som er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

Artikel 7

1. For at sikre anvendelsen af artikel 6 kan Kommissionen ved forordning beslutte at genindføre opkrævning af told i et nærmere angivet tidsrum.

2. I tilfælde af, at en medlemsstat har anmodet Kommissionen om at gribe ind, skal sidstnævnte udtale sig inden for en frist af højst ti arbejdsdage regnet fra anmodningens modtagelse og underrette medlemsstaterne om de trufne foranstaltninger.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet inden for en frist af ti arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Sagens forelæggelse for Rådet har ikke opsættende virkning. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 8

Artikel 6 og 7 berører ikke anvendelsen af beskyttelsesklausuler, som er fastsat i medfør af den fælles landbrugspolitik, i henhold til traktatens artikel 43, eller i medfør af den fælles handelspolitik i henhold til traktatens artikel 113.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1977.

På Rådets vegne

L. OUTERS

Formand

BILAG

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer (1)

I. SELVSTÆNDIGE LANDE

660 Afghanistan
208 Algeriet
330 Angola
528 Argentina
453 Bahamas
640 Bahrain
666 Bangladesh
469 Barbados
284 Benin
675 Bhutan
516 Bolivia
391 Botswana
508 Brasilien
676 Burma
328 Burundi
302 Cameroun
247 Cap Verde
512 Chile
480 Colombia
375 Comorerne
436 Costa Rica
448 Cuba
600 Cypern
647 De forenede arabiske Emirater
456 Den dominikanske Republik
306 Det centralafrikanske Kejserdømme
338 Djibouti (tidl. Afar og Issa)
500 Ecuador
220 Egypten
272 Elfenbenskysten
428 El Salvador
334 Etiopien
815 Fiji
708 Filippinerne
318 Folkerepublikken Congo
314 Gabon
252 Gambia
276 Ghana
473 Grenada
416 Guatemala
260 Guinea
257 Guinea-Bissau
488 Guyana
452 Haiti
424 Honduras
664 Indien
700 Indonesien
612 Irak
616 Iran
464 Jamaica
628 Jordan
048 Jugoslavien
696 Kampuchea (Combodja)
346 Kenya
636 Kuwait
684 Laos
395 Lesotho
604 Libanon
268 Liberia
216 Libyen
370 Madagaskar
386 Malawi
701 Malaysia
667 Maldiverne
232 Mali
204 Marokko
228 Mauretanien
373 Mauritius
412 Mexico
366 Mocambique
803 Nauru
672 Nepal
432 Nicaragua
240 Niger
288 Nigeria
652 Nordyemen
649 Oman
662 Pakistan
440 Panama
801 Papua Ny Guinea
520 Paraguay
504 Peru
644 Qatar
066 Rumænien
324 Rwanda
311 Sao Tomé og Principe
632 Saudi-Arabien
248 Senegal
355 Seychellerne og tilhørende områder
264 Sierra Leone
706 Singapore
342 Somalia
669 Sri Lanka
224 Sudan
492 Surinam
393 Swaziland
728 Sydkorea
656 Sydyemen
608 Syrien
352 Tanzania
244 Tchad
680 Thailand
280 Togo
817 Tonga
472 Trinidad og Tobago
212 Tunesien
350 Uganda
524 Uruguay
484 Venezuela
819 Vest-Samoa
690 Vietnam
322 Zaïre
378 Zambia
310 Ækvatorialguinea
236 Øvre Volta

(1) Kodenummeret, der står foran benævnelsen på hvert af de ovenstående lande og territorier, er kodenummeret i Geonomenklaturen for 1977, udgivet af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor.

II. LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetages af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

808 Amerikansk Oceanien (1)

890 Australske områder af Antarktis

802 Australsk Oceanien (Christmasøen, Cocosøerne (Keeling), Heard- og McDonaldøerne, Norfolk)

421 Belize

413 Bermuda

890 Britiske områder af Antarktis

357 Britiske områder i Det indiske Ocean

812 Britisk Oceanien

703 Brunei

463 Caymanøerne

205 Ceuta og Melilla

457 De amerikanske Jomfruøer

202 De kanariske Øer

529 Falklandsøerne og tilhørende områder

822 Fransk Polynesien

044 Gibraltar

740 Hongkong

743 Macao

377 Mayotte

476 Nederlandske Antiller

814 New Zealandsk Oceanien (Cookøerne, Niue og Tokelauøerne)

809 Ny Caledonien og tilhørende områder

329 St. Helena og tilhørende områder

890 Franske dele af sydpolarområdet

454 Turks- og Caicosøerne

471 Vestindien

811 Wallis og Futuna

Bemærkning: Der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.

(1) De Stillehavsøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øer under formynderskab: Carolinerne, Marianerne og Marshalløerne.